

[Glistrup]

nødne afstemning til sin tid? Jeg håber ikke, at fru Janne Normann slukker lyset alt for kraftigt, når hun nu beder om at få en kort bemærkning, men at hun siger, at hun og den radikale gruppe vil tænke sig om. Det ville i hvert fald være et glædeligt budskab, at vi kommer så langt.

(Kort bemærkning).

Henrik Toft (V):

Det ligger mig fjernt at fratage hr. Lawaetz den ære, der måtte tilkomme ham, måske endda fjernere, end det ligger hr. Glistrup, men det var rent faktisk hr. Alfred Hansen, der var ordfører for forslagsstillerne, da forslaget sidste gang var til behandling her i tinget.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Nu har vi altså i det radikale venstre den sære skik at tænke os om, førend vi taler, og vi havde tænkt, førend vi udtalte os om dette lovforslag.

Jeg ville have overspillet min rolle, hvis jeg havde sagt, som hr. Glistrup citerede mig for, og svunget mig op i disse store følelsesudbrud. Jeg sagde såmænd bare, at det er sundt med en folkelig repræsentation i pengeinstitutternes ledelse til at imødegå den mistænksomhed, som ellers kan omgære pengeinstitutterne. Derfor om lovforslaget: duer ikke – væk!

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Det er rigtigt, at det var hr. Alfred Hansen, men det var kun på grund af vores medfødte høflighed over for partier, der er mindre end os, ligesom hr. Glistrup nu har udtalt sig meget, meget høfligt over for fru Janne Normann. Det var den egentlige årsag til det. Vi var rørende enige dengang.

Gade (SF):

Det, der kalder mig herop, er for det første hr. Glistrups lovprisning af kapitalismen. Det skal han have lov til. Jeg kan nu faktisk se nogle helt andre ting, når jeg kigger mig om i den kapitalistiske verden, end det, hr. Glistrup kan.

Men det kan alligevel godt føre videre til en bemærkning til hr. Wilhjem, fordi det er den sammenhæng, vi skal se tingene i her. Det er et forslag fra hr. Glistrup fra fremskridtspartiet, som bliver bakket op af den sorteste regering, vi har haft siden Madsen-Mygdal. Det kunne jo godt være, at den sammenhæng skulle betyde noget for, hvordan socialister reagerer, selv om – det giver jeg hr. Wilhjem ret i – ordningen aldrig har fungeret, som den burde fungere. Jeg ved ikke, om det er det eneste, vi er uenige om. Det kan vi finde ud af. Jeg skal ikke bruge al tiden under førstebehandlingen til det, men måske burde vi kunne klare den del. Det kan jo være, at hr. Wilhjem og jeg er principielt uenige om selve den metode at have en øget samfundsrepræsentation i banker og sparekasser, men vi mener, at det redskab, vi har fået, ikke har været godt nok. Derfor siger vi, at det er underligt at fjerne et redskab, som kunne gøres bedre i en anden parlamentarisk situation, med et andet flertal. For det har jo noget at gøre med det politiske flertal, om en sådan ordning kan fungere, om den kan bruges til noget fornuftigt eller den ikke kan.

Wilhjem (VS):

Ordningen har ikke virket, som den skulle, siger hr. Gade. Ordningen har virket præcis, som den blev vedtaget af SF, DKP og socialdemokratiet imod venstre-regeringen i 1974. Det ville direkte efter ordningen være ulovligt at aflægge de beretninger til handelsministeren, som dog ville give en vis åbenhed og kontrolmulighed. Så det kan man ikke påberåbe sig.

Er VS i almindelighed modstander af, at der er samfundsrepræsentation? Nej, det er vi ikke. Jeg tror oven i købet, vi stiller kravene betydelig mere beskedent, end SF gør, for vi drømmer ikke om at foregive, at det ville betyde kapitalstyring eller noget som helst. Vi siger – jeg vil gerne gentage det – at det maksimale, man opnår med en sådan ordning – men det vil også være rigelig begrundelse for os – er lidt større gennemsigtighed i disse pengetransaktioner, i den pengepolitik, i den virksomhed, hvor samfundsrepræsentanterne efter loven skal varetage samfundsmæssige hensyn. Men det er der ikke i dag med den ordning, der findes. De er, som på-